

Bilag 3.

Finansministeriet.

København, den 15. November 1927.

I Anledning af Cigaretfabrikantforeningens Protest imod den i Lovforslaget om Ændring i Tobaksafgiftsloven foreslaaede Forhøjelse af Stempelafgiften for Cigaretter skal man bemærke følgende:

Cigaretfabrikanterne gør gældende, at Provenuet, hvis Lovforslaget gennemføres uændret, vil blive ikke 2 Mill. Kr. som beregnet, men 6 Mill. Kr., idet Foreningen regner med en saadan Forhøjelse af Detailpriserne, at Cigaretterne gaar op i en højere Afgiftsklasse. Dette vil dog neppe — bortset fra maaske en ganske kort Overgangstid, hvor saadanne Forsøg mulig kan gøres — blive Tilfældet i nogen væsentlig Grad. Man har i Lovforslaget regnet med en vis Nedgang i Forbruget som Følge af Forhøjelser i Detailpriserne. Saadanne Forhøjelser behøver dog ingeniunde at medføre den paagældende Cigaretts Overgang til en højere Afgiftsklasse, idet der jo ogsaa kan ske Forhøjelser indenfor de i hver Afgiftsklasse fastsatte Prisgrænser. Men selv om i nogle Tilfælde en saadan Overgang til en højere Afgiftsklasse sker — og Varen følgelig bliver saa meget dyrere —, vil praktiske Hensyn og Konkurrencen — ogsaa med Udlandet — ganske sikkert bevirke, at denne Prisforhøjelse, som man har regnet med, og som ligger til Grund for den i Bemærkningerne omtalte Nedgang i Forbruget, holdes indenfor rimelige Grænser. En saadan Forskydning som den af Fabrikantforeningen omtalte, der skulde give 6 Mill. Kr. i Stedet for 2 Mill. Kr. (og det trods den meget væsentlige Nedgang i Forbruget, der vilde blive Følgen af en saadan Prisforhøjelse), vil det foreliggende Lovforslag ganske afgjort ikke kunne bevirke.

Der har stadig hos Fabrikanterne været en Tendens til at holde Priserne nær op ad Afgiftsklassernes øverste Prisgrænse, en Tendens, der i mange Tilfælde har bevirket, at Detailpriserne paa Cigaretter er blevet staaende, idet Afgiftsklasserne er forblevet uændret, saaledes at Detailpriserne som Følge heraf ikke er gaaet nedad sammen med Prisniveauet, hvilket Forhold naturligvis har givet Fabrikanterne en særlig Chance for Profit.

Det har ved Fastsættelsen af de foreslaaede Satser været afgørende for Administrationen at søge at træffe den Mellemsats, der udnytter det foreliggende høje Prislæg saaledes, at Statskassen derigennem faar det ønskede Merprovenu, uden at det dog som Hovedregel skal være nødvendigt gennem Afgiftsforhøjelsen at tvinge Varen op i en højere Afgiftsklasse. Et af de vigtigste Punkter er her Spørgsmaalet om de billigste Cigaretter til en Detailpris af ikke over $2\frac{1}{2}$ Ø. Det er givet, at alle Hensyn taler for at holde en Pris af 25 Ø. pr. 10 Stkr., altsaa den højeste Pris indenfor denne Afgiftsklasse, men dette vil sikkert ogsaa i de fleste Tilfælde vise sig at være muligt med den mindre Forhøjelse, der er foreslaet, nemlig kun 0,15 Ø. pr. Cigaret. Spørgsmaalet er altsaa det, om denne Afgiftsforhøjelse vil medføre, at der ikke længere kan fremstilles en salgbar Cigaret til $2\frac{1}{2}$ Ø. Klassen $2\frac{1}{2}$ Ø. vil nemlig umuligt gaa ud af Salget. Handelsforholdene (bl. a. Automatsalget) medfører ganske naturligt, at visse store almenkendte Mærker maa blive i $2\frac{1}{2}$ Øres Prisen, ligesom ogsaa Faren for en Forskydning af Forbruget over paa Shagtobak eller Cigarillos, der nu fremstilles til